Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	9Co/1083/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4114212183
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Ingrid Vallová
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2015:4114212183.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s. r. o. so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni: F. G., bytom hlásený pobyt bezdomovca Z., toho času na neznámom mieste, zast. JUDr. Janou Šatkovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nitra ako opatrovníčkou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 418 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 23. júla 2014 č. k. 25C/78/2014-15, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie prerušil do skončenia konania o prejudiciálnej otázke, predloženej podľa č. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie, Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/132/2013, ktoré je vedené pred Súdnym dvorom Európskej únie pod číslom veci C-328/14. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 109 ods. 2 písm. c), § 111 ods. 1 prvá veta, § 111 ods. 2 OSP a zistením, že v danej veci navrhovateľ uplatňuje právo zo zmenky a vzhľadom na osobu, v prospech ktorej bola zmenka pôvodne vystavená (POHOTOVOSŤ, s. r. o.), bol dôvodný predpoklad, že uvedená zmenka má základ v spotrebiteľskom úvere, pričom je ohrozené právo spotrebiteľa na ochranu pred nekalými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve, konkrétne v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z uznesenia Krajského súdu v Prešove vedeného pod sp. zn. 6Co/132/2013 mal za preukázané, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, keď Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii, Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku, či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, v iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla a zároveň konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP. Vzhľadom na veľký rozsah prebiehajúcich konaní od totožného navrhovateľa, v ktorom je uplatnené právo zo zmenky, nebolo podľa názoru súdu účelné, aby postupoval vo všetkých veciach tak, že rozhodne, že požiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o rovnakej prejudiciálnej otázke. Takýto postup by neprimerane zaťažil nielen konajúci súd, ale aj Súdny dvor Európskej únie, preto postupoval podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP a konanie prerušil do skončenia konania o prejudiciálnej otázke, predloženej podľa č. 267 Zmluvy

o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie, Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/132/2013.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, zdôrazňujúc, že voči uzneseniu Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/132/2013 o položení predložení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania bolo podané dovolanie spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti uznesenia o predložení prejudiciálnej otázky. Tvrdil, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať, bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, z ktorého bolo zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Následne v ďalšej časti odvolania citoval uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05. 09. 2013, ako aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21. 11. 2013 a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Cob/89/2013 zo dňa 22. 01. 2014, ktoré boli vydané v skutkovo a právne zhodnej veci. Namietal, že súdom označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam pre toto súdne konanie, preto nebol daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania. Čo sa týkalo merita prerušenia konania Krajským súdom v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/156/2013, uviedol, že krajský súd predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku, a naviac, nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že aj prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 1 neposkytne odpoveď 99, 31. 07. 2007, s. 1-22. Tvrdil, že prejudiciálna otázka je vykonštruovaná a zavádzajúca Súdny dvor, nakoľko nerešpektuje prednosť nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a položil svojím uznesením hypotetickú otázku, tzn. otázku, ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ. Okrem toho zdôraznil, že možnosti ex offo skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčené a podľa siedmeho bodu preambuly musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii. Z týchto dôvodov mal za to, že v zásade len súd rozhodujúci na poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. V spojitosti s napadnutým rozhodnutím a osobitne v spojitosti s položenou prejudiciálnou otázkou zdôraznil, že označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ a to podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nebolo preto možné podľa neho položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou s úpravou sekundárneho práva EÚ. S poukazom na uvedené argumenty žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Sudca súdu prvého stupňa sa podľa § 374 ods. 4 OSP vyjadril tak, že odvolaniu navrhovateľa nemieni vyhovieť a vec predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednania na nariadenom odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 17. 04. 2014 podal na Okresnom súde Nitra návrh na uplatnenie pohľadávky vo výške istiny 418 eur s príslušenstvom v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 111 ods. 1 OSP, ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

Podľa § 111 ods. 2 OSP, ak je konanie prerušené podľa § 109, súd urobí všetky potrebné opatrenia, aby sa odstránili prekážky, ktoré spôsobili prerušenie alebo pre ktoré prerušenie trvá. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

Ak v priebehu konania vznikne prekážka odôvodňujúca prerušenie konania, súd preruší konanie uznesením, proti ktorému je prípustné odvolanie. Podľa § 109 ods. 2 OSP súd môže sporové konanie prerušiť podľa úvahy, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia. Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP súd môže konanie prerušiť aj v prípade, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši predbežná otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Toto ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, čo znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení, pričom rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP sa musí vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4). Zo žiadneho ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodiť, že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP preto musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS. 21/2000 z 20. septembra 2000).

Prerušenie sporového konania podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP súdom je odôvodnené v konaniach, v ktorých je konanie prerušené preto, lebo výsledok iného začatého konania môže relevantne ovplyvniť výsledok iného konania, toho, v ktorom bolo konanie prerušené. Tento záver sa uplatní najmä v prípade, ak toto konanie vecne (skutkovo) súvisí s týmto konaním, resp. môže významne ovplyvniť jeho výsledok, keď je vhodné vyčkať na výsledok tohto ďalšieho konania tak, aby sa súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v inom konaní, nedostal do rozporu s právoplatným rozhodnutím súdu.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie prerušil do skončenia konania o prejudiciálnej otázke predloženej podľa č. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie, Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/132/2013, ktoré je vedené pred Súdnym dvorom Európskej únie pod číslom veci C-328/14.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v danom prípade prebieha pred Súdnym dvorom EÚ pod C-328/14 konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom konaní. V predmetnom konaní, rovnako ako v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co/132/2013, sa navrhovateľ domáha uplatnenia pohľadávky v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, na základe indosovanej zmenky, ktorá slúžila ako zabezpečenie spotrebiteľskej zmluvy a Krajský súd v Prešove uznesením pod sp. zn. 6Co/132/2013 zo dňa 10. 05. 2014 predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. V. EÚ C 115, 2008 "ZFEU") a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku: či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla. Z uvedeného vyplýva, že postup súdu prvého stupňa bol správny, keď prerušil konanie, pretože v danom prípade je vhodné počkať na výsledok konania prebiehajúceho pred

Súdnym dvorom EÚ, aby sa tak súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v tomto konaní, nedostal do rozporu s rozhodnutím Súdneho dvoru EÚ.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Záverom odvolací súd dodáva, že ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania, ako aj prestávajú plynúť všetky procesné lehoty, a preto o námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníctva súd prvého stupňa rozhodne až po odpadnutí prekážky, pre ktorú sa konanie prerušilo.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.